

AAN Dr. E. VAN DIEREN,
*Rapporteur der commissie voor de
herziening van de wet op de
besmettelijke ziekten.*

Met belangstelling heb ik de Memorie van Toelichting en het ontwerp „vaccinatie-wet” gelezen en herlezen.

Ook heb ik de meening van collega's gevraagd of in een der 14 artikelen begrepen kon zijn het aantal te geven prikjes of sneedjes, maar zij evenmin als ondergeteekende konden een artikel vinden waarin zulks begrepen kon zijn.

Wel schrijft u blz. 1228 „Met dergelijke resultaten zijn Nederlandsche en Duitsche geneesheeren niet tevreden”; enz., doelende op het klein aantal vaccinatie-littekens.

Waaruit ik meen te moeten opmaken, u van meening is. dat de Nederlandsche geneesheeren allen een grooter aantal goede vaccine-puisten eischen, dan u aanhaalt op blz. 1227 (Memorie van Toelichting). Niets is minder waar dan dat! Mij zijn geneesheeren bekend welke geven: 2 prikjes, 3 prikjes, 5 prikjes, 6 prikjes, 10 prikjes, ook is mij een geneesheer bekend, die een streepvormige inenting doet.

Deze staalkaart van verschil in opvatting der geneesheeren is niet in het belang der vaccinatie.

Welk een indruk maakt zulks op het publiek? Wekt het vertrouwen? Neen, immers.

Daarom komt het mij noodzakelijk voor, dat in de vaccinatie-wet worde opgenomen:

1°. het aantal te geven sneedjes of prikjes;

2°. Een maatstaf voor het resultaat.

Tweedens wensch ik een kantteekening te maken op Art. 9 n.l.

„Indien zoodanig bewijs is afgegeven door een buitenlandsch geneeskundige, dan moet het geverifieerd zijn door een Nederlandsch geneeskundige”.

Dit is dunkt mij een motie van wantrouwen jegens onze buitenlandsche collega's. Bovendien moet het u bekend zijn, dat op littekens geen bewijs voor voldoende vaccinatie mag worden afgegeven.

Welke waarborg heeft u, dat die littekens veroorzaakt zijn door goedge-slaagde vaccinatie? Immers geen.

Wilt u op goed vertrouwen het bewijs verifieeren, mij goed, maar dan kan de verificatie achterwege blijven.

IJsselmonde,
21 Juni 1903.

Met collegiale groete,

H. C. VAN DEN BIJLLAARDT.

De Bemiddelings-Commissie schrijft in haar verslag in n°. 25 van uw blad in de laatste regel: „De Bemiddelings-Commissie kwam tot een andere conclusie en meende dat de aanklager excuses behoorde te maken, hetgeen niet is geschied”.

Dit is in strijd met hetgeen werkelijk heeft plaats gevonden. De Bemiddelings-Commissie schreef in haar eindrapport woordelijk: „dat op de vergadering der Afdeling . . . (de Voorzitter) van meening zijnde dat in de circulaire der Commissie aan de . . . medici geheimhouding was beloofd, verkeerdelijk van *geheim* sprak, waar in casu het oordeel der Commissie op geen geheime beschuldiging berust”.

Hoewel zwak is dat toch een dementi aan dien Voorzitter. Had de Bemiddelings-Commissie hem, die met de grievencommissie een beschuldiging uitsprak en daarvoor de reden openlijk als een *geheim* verklaarde, opgedragen excuses te maken dan ware de zaak in orde geweest.

Aan mij heeft echter de Commissie wel opgedragen excuses te maken, doch *niet over de aanklacht* doch alleen over uitdrukkingen „*ongetwijfeld in drift gebezigd*” waarover ik in dezelfde vergadering reeds mijn spijt had betuigd. Aangenaam zou het mij zijn wanneer U deze recitificatie in uw eerstvolgend nummer zoudt willen opnemen, omdat velen van de zaak afweten en de zinsnede van het rapport van de Bemiddelings-Commissie mij nog meer ongelijk aandoet dan het eindrapport dat in mijn bezit is.

Ik acht het niet noodig dit stukje met mijn naam te onderteekenen omdat de duidelijkheid voldoende is voor hen die van de zaak afweten en voor de anderen die er nog niet van hoorden sunt nomina odiosa.

Bladen die het verslag van de Bemiddelings Commissie opnemen, verzoek ik vriendelijk ook deze rectificatie te willen plaatsen. . . . Z.

— * —

BERICHTEN.

B U I T E N L A N D.

NEW-YORK. — **Geringe vruchtbaarheid.** Volgens E. L. THORNDIKE is het gemiddeld aantal jaarijksche geboorten in de gezinnen van mannen, die hooger onderwijs hebben genoten, sedert 1800 aanhoudend afgenomen. In de 8 eerste tientallen van jaren der vorige eeuw bedroeg dit aantal op 1000 gezinnen achtereenvolgens: 56, 48, 41, 39, 34, 29, 28 en 20 (*Revue Scientifique*). THORNDIKE schrijft dit niet aan willekeurig ingrijpen toe maar aan vermindering der vruchtbaarheid van het ras. Men hoort dit zoo dikwijls beweren, juist door hen, die voor overbevolking waarschuwen, dat zij het behoud van het evenwicht wel aan de natuur konden overlaten.

LONDEN. — **Het gewetensbezwaar van een medicus.** Engeland bezit nu ook een dokter, die zich op „conscientious objection” beroept om zijn tweelingen ongevaccineerd te kunnen laten blijven. Hij is overtuigd *dat de inenting een begrensde vermogen heeft om tegen pokken te vrijwaren*, evenals wij, maar hij is tevens van meening, „dat de zuiverheid van den heiligen bloedstroom van het menschelijk ras van zulk een hooge beteekenis is, dat het evenzeer geheimzinnig-gevaarlijk is, het te vermengen met dierlijke lymfhe als het huwelijk van een jonkvrouw van koninklijken bloede met een neger een heiligschennis zou zijn”. Van belang is het, dat ook JOSIAH OLDFIELD, zoo heet deze oorspronkelijke man, het nut der inenting niet vermag te loochenen.

PARIJS. — **Kindersterfte.** In een opstel over het nut der kindertuinen en andere inrichtingen tot verzorging van jonge kinderen in Frankrijk geeft Dr. F. HOUSSAY (*Gaz. médicale de Paris*, 13 Juni) een reeks van leerrijke cijfers ten beste. Sedert VINCENTIUS A PAULO (1640) is de sterfte (per 100) aldus afgenomen: